

DRAMA NA 70. DLJI: IZVEDENA MONO-OPERA "DNEVNIK JEDNOG LUĐAKA"

Ludački dobar Ozren Grabarić

Piše: Bruno Lucić

Nakon što je u predstavi „Marin Držić – Viktorija od neprijatelja“ igrao naslovnu ulogu za koju je kasnije dobio i Nagradu Orlando za najbolje dramsko ostvarenje na 68. Dubrovačkim ljetnim igrama, Ozren Grabarić mono-operom „Dnevnik jednog ludaka“ vratio se 12. srpnja u Dubrovnik. Ovaj izrazito talentirani, a skromni glumac postao je ono što se tako često navodi i ponavlja bez razmišljanja i poput izlizane reklamne fraze - „miljenik festivalske publike“.

Gorko-smiješni kontekst

U njegovom slučaju to ispada iz kolosijeka marketinških parola i napunjenih 'vagona' superlativa i pretjerivanja, kod Grabarića ta fraza postaje stvarnost. Na 70. Dubrovačkim ljetnim igrama, točnije na tvrđavi Bokar, izveo je mono-operu „Dnevnik jednog ludaka“ Nikolaja Vasiljeviča Gogolja, skladatelja, scenografa i

U 60 minuta vrlo dinamične pa čak i iscrpljujuće izvedbe, glumčev lik ni trenutka nije izgubio na svojoj sugestivnosti

redatelja Marjana Nečaka i u produkciji Moving Music Theatra iz Bitole. U prvom redu pohvale za odabir mjesta izvedbe jer je Bokar nakon izvedbi predstave „Orfej sluša radio“ u produkciji Kazališta Marina Držića 2017. i još ponekih događanja ostao zaboravljen.

Ovom je prilikom doživio najbolje moguće osvježenje u svijesti publike. Tim više je bila dobra odluka igrati predstavu umjesto u Bokaru na tvrđavi, što je publici

prije svega omogućilo normalno disanje, a Bokar je pružio dovoljno mjesta samom glumcu, dovoljno tišine samom događaju i dovoljno intime za dramski izričaj. Gorko-smiješni kontekst Gogoljevog lika u Grabariću nalazi više nego pravog interpretatora. Dramski ga umjetnik izvodi prilično angažirano, već samom mimikom lica oslikava apсурdnost stanja, na trenutke se zastrašujuće realno uživi u psihu svog lika, a „čarob-

Početak sulude igre

„Čarobna“ kutija uveliko je pomogla glumcu

ni ekran“, svojevrsna Pandorina kutija potpomogla je itineraru sulude igre obogaćenom maničnim radnjama i iracionalnim vizijama. Sve to, plus tragikomične opaske lika, kod krajnjeg recipijenta stiže kao humor s bolnom pozadinom. U svemu tome zagrebačkom su glumcu pomogli glazba i video, autor videa je Marin Lukonović, a tehnička pomagala u kombinaciji s Grabariće-

vim korištenjem bila su dio scenografije, ali i rekvizit u jednom.

Talent za talentom

Treba dodati kako je izvedba bila na engleskom i španjolskom jeziku, a da Grabarić ujedinijuje nekoliko talenata pokazalo se i njegovim pjevanjem. U 60 minuta vrlo dinamične, čak i iscrpljujuće izvedbe, Grabarićev lik ni trenutka nije izgubio na svojoj sugestivnosti. Do kraja izvedbe drži ritam i dnevničke zapise Gogoljevog ludaka ispisuje dramski uvjerljivo. Šteta je jedino što je na rasporedu bila samo jedna izvedba, još jedna dodatna bi zasigurno ispunila svaku stolicu.

Uglavnom, nakon mono-opere „Dnevnik jednog ludaka“ jasno je da Grabarića i Dubrovnik, Grabarića i dubrovačku publiku, Grabarića i Dubrovačke ljetne igre treba što češće i više spajati jer taj spoj za krajnji rezultat ima užitak, a Grabarić ga redovito i bez razočaranja publici velikodušno isporučuje.